

Dzwony rurowe

Dzwony rurowe zbudowano na przełomie XIX i XX wieku, chcąc wymyślić zastępnik dla dzwonów kościelnych.

Jest to instrument zbudowany z 18–20 lekkich rur miedzianych. Rury zawieszane są na ramie w dwóch rzędach, w układzie klawiatury fortepianu. Różne długości rur odpowiadają dźwiękom skali chromatycznej w obrębie ok. 1,5 oktawy. Dzwony posiadają tłumiki, które uruchamia się za pomocą pedału. Gra się na tym instrumencie specjalnym drewnianym młotkiem, a jego brzmienie bardzo przypomina dźwięk prawdziwego dzwonu.

Pierwsze dzwony rurowe zbudowano na przełomie XIX i [XX wieku](#), jako zastępnik dla dzwonów kościelnych. W orkiestrze pojawiły się po raz pierwszy w 1886 roku podczas wykonania *Golden Legend* Artura Sullivana w Coventry w Anglii.

Dzwony rurowe zostały spopularyzowane dzięki albumowi Mike'a Oldfielda p.t. *Tubular Bells* wydanemu w 1973 roku.